

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése, Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:

Budapestben: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brűnben: Steřh M.

Nyilvántartás 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Társadalmunk bajai.

A mikor az egyén magárahagyatottságában gyöngének érzi magát, hogy tetteire képesebb legyen, a hasonszörűekkel egyesül s tömör falankszban vállalkozik a munka együttélésére.

Ez a társulás természeti törvény, mert természeti ösztönön alapszik. Az ember egy-magában csak egyed. Ha numerus is akar lenni, hogy mennyiségileg is sulya legyen, egyesülnie kell másokkal. Ez a szövetkezés pótolja az egyedeknél főmerülő hiányokat; ez egyenlítő a mutakozó differenciákat; ez nyesegeti a természetellenes kinövéseket; propagál eszméket, melyeknek terjesztésére s diadalra juttatására törekszünk; anyagi eszközöket gyűjtünk, melyek segítségével terveinket megvalósíthatjuk.

Szóval a tömörülésben erő rejlik; bizonyos ideális vonás, mely reális dolgok keresztülvitelére vállalkozik.

A társulás jelenségeit minden időben láthatjuk.

Láttuk ezt a legválságosabb időkben, a mikor politikai, ethikai jogok kivívásáról volt szó. Egyes ember törekvése önfeláldozás lett volna csak minden haszon nélkül, míg az egyakaraton lévők közös elhatározása imponált s megtermé az óhajtott gyümölcsöket.

Erről a történelem lapjai tesznek tanúságot.

Ennek a társulásnak köszönhetjük összes vívmányainkat.

Hogy a rómaiak nagy küzdelem után a

legszebb egyenlőséget vihathák ki; hogy a reformáció új korszakot teremthetett; hogy a nagy francia forradalom a legszebb emberi jogokkal ajándékozott meg, hogy a nemzet közös akarata új állapotokat teremtet: köz-tudomásmi dolgok, melyek mind csak arról lesznek tanuságot, hogy a társulásban nagy erő rejlik, melylyel szemben a legnagyobb nehézségek is szolgálilag meghunyászkodnak.

Nem csekélyebb jelentősége és sulya van a társulásnak, ha-humánus irányban tüzi ki célját. S ez jellemzi ezt a századot, kivált századvégi részét, a mikor alakulni látjuk a legkülönbözőbb irányu egyesületeket, csak azért, hogy a közjólékonyságnak sokszor a közügynek szolgáljunk általa, hogy a mit egyesek tenni nem tudnak, azt a társadalom megalkossa a maga erejéből, segítségére sietvén így községek, államnak, melyeknek egyéb rendeltetésök is van, mely erejüket jórésben leköti.

Egy pillanást kell csak vetnünk kis városunk belejébe, mikép meggyőződünk arról, hogy a mi csekélyszámú társadalmunk is eleget tett e tekintetben kötelességének.

Nincs a szegény gyermekek felruházását célzó egyesülettől kezdve a hosszú skálán végig oly egyesület vagy szövetkezet, mely körünkben meg nem alakult volna. Akár a kiseddóvó-egyesület, vagy a dalosok egyesületét tekintjük, akár a nőegyesületet s tüzoltó-egyletet, a tisztí szövetkezetet, a társaskört, a szepítő-egyesületet vagy a különféle önképző-köröket említjük stb. mind-

egyiknek a megalakításánál a legszebb intenczió vezette az eszme megpenditőit.

Az előterjesztelt és elfogadott alapszabályok a legszebb idealizmustól vannak áthatva. Arról se lehetne panaszkodni, hogy czeljuknak az illető egyesületek ne ilyekzetek volna megfelelni. Sőt alkotásokkal találkoznunk is nem egygyel. Ott van pl. a nőegyesület, mely tekintélyes tőkével rendelkezvén, évenként nem csekélyszámú szegényt segít, iskolásgyermekek felruház. Ott a tüzoltó-egyesület, mely aránylag talán a leggazdagabb felszereléssel dicsekedhetik a vidéki városok sorában az országban. Ott van a kiseddóvó-egyesület, mely kiváló intézetet tart fenn s szolgálja általa a tanügyet. Ott van a dalárda, melynek hangszerei s kottái egész vagyont képviselnek. Ott a szepítő-egyesület, mely nem egy alkotásra mutathat büszkén és joggal.

És mit tapasztalunk mindezeknél, ha azok belejébe figyeljük meg? A legteljesebb meddséget!

A tagok azt gondolják, ha tagsági illetékeiket több-kevesebb pontossággal a pénztáros hosszas utanjárására megfizetik, összes kötelezettségeiknek ezeket eleget tettek. Még közgyűlést se lehet tartani, mert a határozat képességhez elegendő számú tagot sem lehet összehozni. A választmány minél kevesebb számú, annál könnyebb az adminisztráció. Az összes terhek az elnökség, igazgatóság vállaira nehezdednek. Minden eszmének innen kell kiindulnia, a kivétel nehézségeiből se akarja senki kivenni a maga részét. Az az

T Á R C Z A.

Merő daczból.

Beszély: Rédei Lajostól.

Egyik, apósommal tett sétánk alkalmával utunk a temető mellett vitt el s önkénytelenül betértünk, a hol a gondosan ápolt két sir között levő padra leülünk.

Egy darab ideig szótlanul elmékedtünk a természet sajátos működéséről, annak kifürkészhetetlen titkairól.

Midőn apósom szemáiba két könnyű lopózdott, csendesen elhagyánk helyünket.

Arcom egy néma kérdőjelet mutathatott, mert apósom megtörvén a csendet, mondá:

»Most már nem vétek a diszkreció ellen s mert látom, hogy érdekel az öreg különös viselkedésének előzménye, kielégítem vágyadat.«

»Midőn családunk a sors egymást követő csapásait már alig volt képes elviselni, a mindenható magához szólító feledhetetlen kedves anyámat, ezzel mintegy próbára akarta tenni szenvedés elviselésére képes erőnk nagyságát.

Atyám, a szomorú emlékektől menekülendő, hivatali állásáról lemondott és az ország legszebb határára keresett alkalmazást; ezzel a gyakori visszatérhetőség lehetőségét kívánta korlátozni.

Igy jött X-be a hol én is — akkor 14 éves fu — tanulmányaimat folytattam.

Itt csak kevés családdal ismerkedett meg és ezek közül hivatalfőnöke rokonaival, kiknek serdült leányai voltak.

Eleintén csak idomosságból tett látogatásokat, később már kellemes szórakozásból, míg végre azon vette magát észre, hogy az egyik lányka iránt mély érzellemmel viseltetik.

Habár előrehaladott kora nem volt előtte sem titok, sőt azt fennek hirdeté, mindazonáltal — mert különben nagy optimista volt — remélt, mert azt hívé, hogy ha ideálja felismeri benne azon határtalan mély érzést, ha meggyőződik arról, hogy csak érte akar élni, hogy szive minden dobbanása az iránta érzett végtelenség szerelmem egy-egy őszinte kifejezése, ha tudomást szerez róla, miszerint minden óhaját teljesítse, ha végre meggyőződhetne volna, hogy csak rabszolgája kíván lenni, akkor — de csak akkor — mert szerelmem megcsalatott női szive magába fogadni képes nem volt — részvételt fog iránta érezni, kezével boldogítja őt, s ezért cserébe nyugodt és megelégedett otthonra lett volna.

Reményeink fokozására tévesztőleg hatott a kedves család rendkívüli szives vendéglátása és szembeszökő marasztalása, a mit szegény öregem, a különleges érzelmem megnyilatkozásának vett.

Habár az okos leányka tapintatos módon iparkodott elejét venni a kevéssé palástolt érzelmek magasabb fokban való fellendülésének és jétszi kedvel pelyhesnek állította őszülő fejét, mások ismét felnőt fiainak sorsa felől tudakozó-

dott, hogy az öreg téveszméinek labirinthuszából kivezesse, — nem volt képes kábultságából eszméltre hozni, a mi különben, tekintettel atyám rendkívüli mély érzelmére, épen nem volt csodálható.

A kinek kellet hasonfoku érzelem dagasztja, nem fog rá követ dojni.

Lehet, hogy ha atyám a valót nem tárja fel és a meggyőző mellékkörülményeket elhallgatja a mi még csak vétekszámba sem ment volna, — más megoldás keletkezik vala, miután a számokban nagyon is eltérő korkülönbség, leplezetlenül nem szülhetett volna oly nagy visszahatást, mint tényleg bekövetkezett.

Másrészt az életben gyakorta előforduló hasonló esetek is nagyban közreműködtek az érzelem ilyen elfajulásában és ezek adták meg az erőt a szívós kitartásához.

De a főszerepet mégis azon körülmény lát-szott játsznai, hogy édes atyám azon hiedelemben volt, miszerint imádotja jellemvonásai tulhuyomlag azonosok megboldogult édes anyámmal.

En e tekintetben nem mondhatok bírálatot, mert azon időben még, szenge korom fogyatékos ítélő tehetsége ily dolgok horderejét megbírálani nem volt képes; csak arra emlékszem s azt hiszem, nem csalódom, hogy testalkata inkertestvére az a megboldogultnak.

Nem hallgatom el azonban azon szintén lényeges körülményt, a mely atyámnál ezen kiváltságos korával ellentétes viselkedést előidézte —

általános nézet: arra való az elnökség, hogy gondolkozzék és dolgozzék valamennyi helyett.

Ha ily viszonyok között azután kedvelenség kap lábra a vezetőségben, lethargia köszönt be ebből kifolyólag a tagok között s egyszerre csak azon veszszük észre magunkat, hogy ez vagy az az egyesület, a nélkül, hogy föl lett volna oszlatva, csak egyszer elalszik s hosszú éveken keresztül a fakir szerepét veszi át, van-e ezen csodálkozni való!

Erről az állapotról rántott le mult vasárnap is a lepel a helybeli Társaskör közgyűlésén.

Egy egyesület, mely közszükségletet pótol s melynek 84 tagja van, — lehetne 120 is — alig tarthatja meg közgyűlését! Helyisége tátong az ürességtől, ujságai, folyóiratai fölvegatatlank. Abban a stádiumban van, hogy viviszekcióval is alig lehet egy kis életképességet önteni belé. Van elég kényelmes és gazdag felszerelése, adóssága semmi sincs, olvasni való van ott elég, sőt rövid kétévi főnállása után annyira van, hogy tagságdíját is leszállíthatja s mégis elnöki ékesszólásra s szeretetreméltóságra van szükség, hogy a tagok összetartassanak s megmentessék az egyesület és a város attól a szegénytől, hogy egy alig föltámasztott s a mellett nagyon is szükséges egyesület fölött a halálharang újból meghuzassék.

Hol keressük ezeknek az állapotoknak az okát? Józsendék megvan, áldozatkészség is. Habár kicsi a társadalom, annyian mégis vagyunk, hogy ennek is, annak az egyesületnek is juttathatunk elegendő tagot. Van humanus, van hazafias cél is, mely összetartásra lelkesítsen. Van mindezekhez érzék is, érettség is — és mégis a tedpsétségnek szimptomái itt is, ott is! Egy egyesület sincs, mely mondhatná magáról, lelkesedés hatja át tagjait; egy sincs, mely virágoznék a maga igazában, a hogy azt annak intenciója diktálná!

Indolenzia és klikkrendszer uralkodik az egész vonalon. Egy kis város, mely oly lelkes és értelmes társadalommal rendelkezik, mely már annyit alkotott a maga erejéből, melyekre büszke lehet, áldozatul esik e rendszernek.

hogy rajongott a családi életért, a mi különben is indokolt volt, mert ki oly hosszú időn át megcsókta a családi együttélést, az e nélkül ellennai nem bír s ha nélkülöznie kénytelen — tönkre megy.

Ezen benyomások alatt esperedvén fel, magam is rabja vagyok a családi életnek és ezen körülmény volt indító oka annak, hogy oly korán nősültem, a mit azonban soha sem bántam meg, mert mondhatom, hogy azt a boldogságot, melyet az ábrándkép elmé vázolt, teljes egészében élveztem és ezt is — Isten nyugtassa — kedves atyámnak köszönhetem.

Az ő éles megfigyelő tehetsége, rögtön felismerte jó nóm kiváló erénygazdaságát és az ő tapintatos atyai intelméi, praktikus példázataival megteremtették azon szép egyetértést közöttünk, a melyet én földi mennországnak nevezek.

De nini, egészen eltértem kitűzött célomtól, a mennyiben már átcsapni készültem az én saját ügyemre.

Miként már előbb megérintém, az okos leányka mindenképen iparkodott kölcsönözni érzéketlenségével az öreget lehetőleg távol tartani s e végből — hivatkozva a családajzejtete behaghetlen sebekre — számtalanszor hangoztatá élet-untságát és egyetlen óhajának teljesülését a — zárdába vonulását.

Midőn azonban látnia kellett, hogy mindeme körülmények nem termik meg a kívánt eredményt és nem vezetnék célhoz, miként az orvos a halálos jellegű fekélylyel szemben, a sikert jósoló gyors-

Nincs összetartás a polgárság soraiban. Ha tömörül is, az csak ideig-óráig tart. Valóságos konglomerát — minden rendszer, minden ragasztó-kötő anyag, minden öntudatos czél nélkül. Apáthia vállalja fel az érdeklődést. Arisztokratikus irányzatok a demokraciaság egészséges elveit. Kasztrendszer az erős harmoniát. Családi és üzleti érdekszövevények az önzetlenséget.

S ez azért van, mert nincs kör, a honnan az eszmék kiindulnának, nincs testület, mely a közhangulat által mintegy kijelölnék, hogy ez eszmének, a város fejlődésének, intézményeinek irányt szabjon.

Fájlalni lehet, hogy ez így van és hogy nincs másként. De reméljük, hogy ez állapotok változni fognak. Vannak ugynevezett klimakterikus évek az ember életében, vannak ily periódusok a társadalom légkörében is. Változnak az életszükségletek, változik a közlelfogás.

Meg fognak szünni ez állapotok nálunk is, friss életerő lép majd a lethargia helyébe s Csáktornya társadalma régi híréhez képest sorompóba fog lépni ismét, hogy misszióját itt a határszélén betöltse s intézményeit fejlesztve, nemzeti sági tekintetben elegendő legyen azoknak a várakozásoknak, melyeket helyzeténél fogva a nemzet, a haza hozzá köt.

Az őszinte szó, mely a Társaskör közgyűlésén illetékes ajkáról mult vasárnap elhangzott, nem tévesztí el hatását. Ha másutt nem is, legalább a Társaskör lesz egyelőre az a semleges terület, a hol az érdekek harcza megszűnik s a hol az intelligens elemeket nemcsak szórakozásra, de komoly munkára is csoportosítani lehessen.

Ez legyen az emelőrud, mely az apáthiát sarkából kiemelje; innen induljon ki az áramlat, mely egészségesebb közszellemet megteremt!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A királyné** ő Felsője nevenapját szokott kegyelettel mult csütörtökön is megünnepelték Csáktornyan. A hivatalos helyiségek föllobogóztattak. Kilencz órákor a kath. templomban meg Mintsek Melchiades adminisztrátor celebrálása mellett ünnepies isteni tisztelet tartatott, melyen a város

hatásu szerhez folyamodott, kijelentette a legnagyobb határozottsággal, hogy nála négy X-es férfiuk érzelmeket kelteni képtelenek, ha még oly rendkívüli lények lennének is s ha elhatározása ellenére valaha fezzével valakit boldogítani óhajtana is, azon férfinak 28 évesnél idősebbnek lenni nem szabad.

Különbén is öt tévesen itélik esalatottnak, mert a beálló abnormis állapot nem a személyek érzelmeinek változékonyságban, mint inkább a viszonyok mostoha alakulásában keresendő.

Sőt reménye van, a mi őt ez ideig el sem hagyta, hogy az adott szó szentsége nem fog maradandó nyomok nélkül elveszni a légürben.

Ily határozott kijelentésre az öreg teljesen kiabrándult, tükrét is megkérdésvén, azon szilárd meggyőződésre jutott, hogy megtévesztett uton halad és oly meredélyes hegy ormára törekszik, hova vajt ut nem vezet.

Hogy az elutasításra felhozott okok az ő fel-fogásában nem találták meg a bizonyító erő jogsultságát, azt mondanom sem kell, mert megrögzött benne a meggyőződés, hogy e határozott vonakodás merő daczból történik.

Ezen véleménye mellett látszik harcolni azon körülmény, hogy a leányba reményei soha sem valósultak, a mennyiben g képzelt hátráltató viszonyok előnyös megváltozása hozta meg sajgó szívére a gyógyító balzsamot.

Ez a körülmény azután, miként rendszeren történni szokott, maga után vonta a sorvasztó

közönsége szép számmal, az összes hivatalok, a lovassági tisztikar, tantestületek az összes tanuló-ifjúság élén testületileg jelentek meg. A szent mise nagy fényvel folyt le, melyhez a szép ének nagymértékben hozzájárult.

— **Kinevezés.** A vallás és közoktatásiügyi m. kir. miniszter Grész Ernő okl. polg. isk. tanítót a csáktornyai áll. polgári fiúiskolához a XI. fizetési osztályba segéd-tanárrá nevezte ki.

— **Esküvő.** Diszes esküvő volt f. hó 14-én d. u. 4 órákor a helybeli róm. kath. templomban, a mikor Pecsornik Ottó fiatal vendéglős vezette oltárhoz Pruszátz Paula kisasszonyt, Pruszátz Alajos volt városbíró kedves leányát. Tanukul Ziegler Kálmán kir. közjegyző s Nuzsny Mátás helybeli tekintélyes polgár szereztek. Az egyházi esketést megelőzőleg az áll. polgári házasságkötésben Frász Tamás anyakönyvezetöl részesítette a fiatal párt. Lakoma után az ifju pár Olaszországba utazott.

— **Áthelyezések.** Antolek József helybeli kir. posta- és távirólistát a m. kir. kereskedelemügyi miniszter redeletéből saját kérelmére Zágrába helyeztetett át — A pécsi kir. postaigazgatóság Bajás Gusztáv szombathelyi posta- és táviróda gyakornokot hasonló minőségben a helybeli posta- és táviróda-hivatalhoz helyezte át.

— **Kitüntetés.** Az ezredéves országos kiállításon mint kiállító a Muraköz iskolái közül a helybeli közs. népiskola s áll. tanítóképző-intézet s a perlaki állami elemi iskola is részt vettek. Hogy kiállított iskolai munkálataik elismeréssel találkoztak, tanúságot tesznek róla a kitüntetések, melyben ez intézetek most a kiállítás bezárása alkalmából részesültek. A zsuri-tanács által megítélt kiállítási kitüntetések hivatalos jegyzéke szerint a csáktornyai közs. elemi népiskola elismerő oklevelet kapott a haladásért. Nagy Károly képezdei tanár s Tóth Sándor perlaki áll. iskolai igazgató meg közreműködési érdemet nyertek a rajztanításnak, illetőleg az intézetnek jó vezetésért.

— **Köszönetnyilvánítás.** Grünwald Mór a csáktornyai Központi Kávéház volt tulajdonosa, egy tombola-estélyi jövedelméből a »Muraköz« szerkesztősége által a csák-

meiből, a mely öldöklő betegsége rövid két év alatt sirba vitte.

Most ott nyugszik, a hova az öreg számtalan éveken át kizárólag, hogy a multak emlékének lerója önkéntes adóját.

Habár atyám rajongott a családi élet örömeiért, többé nem nősült meg.

Most már tudod az előzményeket és levonhatod belőle a következtetést.

Részemről nem idegenkedem kimondani, hogy az inokolatlan merev tartózkodás nem merő daczból, hanem azon egyedüli elfogadható okból történhetett, hogy a köztük levő számbeli különbség egy áthidalhatlan ürt vajt az egyesülés útjába.

Azóta a két sirnak mi viseljük gondját. Tavasz megnyitával, az őszkor bevont virágokat kiültejük, az ott álló padot minden évben zöldre, a reménység színére festjük.

Ilyenkor keressük a rejtély kulesát, hogy vajjon miért kellett két oly mélyen érző szívnél egymástól annyira eltávolódnia és csak a sirban egyesülnie?

Ezen néma tanakodás közben elfogódik szívünk és egy-egy könyvel adózunk a porladó hantok emlékének, nem keressük, vajjon az önkénytelen születő körülmények idézték-e elő e megoldást, avagy merő daczból keletkezett?

(Vége.)

tornyai kórház-alap javára adományozott tiz
frt összeget a midőn nyugatnán, fogadja a
fent nevezett szives adományáért leghálá-
sabb köszönetnyilvánítást! Frász.

— **A helybeli Társaskör** Ziegler Kál-
mán kir. közgyűjtő elnökele alatt közgyűlést
tartott mult vasárnap a Társaskör helyiségé-
ben. Évi jelentésében megemlékezett elnök
azokról a nehézségekről, melyekkel mint
minden más egyesületnek, úgy a Társaskör-
nek is megküdenie kell. Hogy a Társaskör
nem felelt meg mindenben kitűzött cél-
jának, a viszonyoknak tudja be. A családi
és üzleti érdekeket vádolja, hogy a Társas-
kör néptelen s hogy nem tölthette be helyét
akként, a hogy az egyesület fölállításá-
alkalmával tervezték. A klikkek szerint ala-
kult csoportok okozzák, hogy az intelligencia
még e helyen sem tud összeforrni s hogy
e semleges terület is teljesen elhanyagolt.
Mindezek dacára mégis gondolja, hogy e
semleges területet továbbra is fönn kell tar-
tani, hogy legyen egy jegezeseési pont, a
hol a viszonyoknak kedvezőbbre való for-
dulása esetében az intelligencia tömörülhes-
sen. S hiszi ezt annál is inkább, mert anyagilag
a Társaskör teljesen tehermentes, mely körülmény
lehetővé teszi, hogy föladatának minél
sikeresebben megfelelhessen. — A közgyűlés
a feszült érdeklődéssel meghallgatott meg-
nyitó-beszéd után egyhangulag elhatározta,
hogy a Társaskört továbbra is föntartja. —
A pénztáros jelentése szerint az egyesület-
nek vagyonán kívül a hátralékokkal együtt
362 frtnyi készpénze van. A közgyűlés a
fölmentvényt e jelentés alapján a pénztá-
rosnak megadja s utasítja az elnökséget,
hogy a hátralékokat ügyvéd útján teljes szí-
gorral hajtsa be. A választmányba ez évre
Fárnek László dr., Hirschmann Adolf, Kol-
benschlag Béla, Pálya Mihály és Simon
Lajos választattak meg egyhangulag. A köz-
gyűlés kimondja, hogy a tél folyamán a
tagok és családjaik javára zártkörű mulat-
ságot rendez, a kivételt a választmányra
bizza. Együttal a tagságdíjat 1897. január
1-től fogva 8 frtra szállítja le, a választ-
mányt meg utasítja, hogy a társaskörnek
járó újságok és folyóiratok számát szapo-
rítsa. — A közgyűlés az elnök életésével
ért véget.

— **Uj orvos Csáktornynán.** Dr. Viola Vilmos orvos
Budapestről városunkban letelepedett és orvosi
gyakorlatát holnap f. hó 23-án megkezdi. Lakása
Szy-féle házban I-ső em.

— **A Szépitő-Egyesület** mult kedden
gyűlést tartott Morandini Bálint
elnökele alatt. Elnök jelentést tett első sor-
ban a 18521. sz. a. leérkezett alispáni leirat-
ról, melyben végzést hozott az egyesület
által a temető felé vezetű csáktornya-dobri
lörvényhatósági uton építendű gyalogjáró
illetőleg körülbelül egy évvel ezelőtől tett fölter-
jesztése tárgyában. A vármegye a kir. állami
építészeti mérnökségnek véleményezése alap-
ján megengedi a tervezett gyalogjárót, de
csakis az esetben, ha az mindkét felől léte-
sítették s a járásra eső 2—2 méternyi szé-
lességen fölül a kocsiközlekedésre 5½ méter
széles út marad. Miután a 17 km. hosszú
megyei utnak ily módon való megépítése
vagy 3000 frtba kerül, az egyesület meg-
látogatás nélkül erre ez idő szerint képte-
len, az engedély alapján a kivittelt akkorra
halasztja, a mikor azt megteheti. — A to-
vábbiakban elhatározta folytatól a választ-
mány, hogy a jövő évben a Perlaki-utcát
látja el járókkal s fásítja be. Mert az utcát
mindkét oldalán építi ki, ennek eszközlése
meg 2897 frt 29 krba kerülne, akkora össz-

szeg meg rendelkezésére nem áll, tervét az
egész vonalon meg nem valósítja, hanem
csak a Megla-féle háztól a képezde mellett
a vasutig egyfelől s az övintézetűl a járás-
bíroság mellett a Fehér-Galambig tölteti föl
másfelől. Ez vagy 1800 frtba fog kerülni,
melyhez a város 600 frttal járul, a többi
meg az egyesület és a háziurak földözik
aránylagosan. A pénztáros jelentése szerint
alapítványokban 725 frt vagyona van az
egyletnek, készpénzben s hátralékokban 1373
frt 96 kr. áll rendelkezésére. Festetits Jenő
gróf, az egyesület védnöke, az iránt keresi
meg az egyesületet, hogy az Uj-utczától a
Városligetig egy fasorral ellátott utat létesit-
sen. Az egyesület erre vonatkozólag elhatá-
rozza, hogy az utról költségvetést készített,
azt gróf urnak betérjeszti s a mennyiben a
munkálathoz szükséges fát, a két hid föl-
állításához szükséges anyagot, továbbá a
kavicsot ő méltósága megadja, az utat kiépít-
teti. Mint halljuk, az utat Jenő-utnak akar-
ják elkeresztelni. — Pénztárvizsgálatra kikü-
ldettek: Alszeghy Alajos, Sztráhia Károly s
Petrics Ignác, kik nemcsak a folyó évről,
hanem a lefolyt három évről készitendű
számadosokat is átvizsgálják. Végül a tagok
gyűjtésére néhány új gyűjtő-ívet bocsát ki
az egyesület.

— **Millennáris értesítő.** Az ezredév alkal-
mából érdekes könyv jelent meg a könyv-
piacon, a helybeli községi elemi népiskolá-
nak története, melyet a testület megbízásá-
ból Menesey Károly, Polyák Mátyás és Thor-
day János tanitók szerkesztettek s Strausz
Sándor helybeli könyvkereskedő kiadott. A
Dobossy Elek tanító sikerült czimképével
illusztrált szép munka érdekes és tanulsá-
gos visszapiantást vet a hazafias intézet
múlására, melynek életéből nem egy epizód
kerül bemutatásra a nagy gondnal összeállít-
ott mű során. Egy kulturkép tárul elénk a
füzet nyomán a város közművelődésének
életéből, mely lekötű figyelmünket, mert derült
világot vet a város helyes érzékére, mely
soha semmiféle áldozattól sem riadt vissza,
hogy népiskoláját a kor színvonalára emelje
s a nevelés és magyarosítás leptomává
avassa. A művel érdeme szerint foglalkozni
akarván, egyelőre csak megjelenését adjuk
tudtára az érdeklődű közönségnek, behatób-
ban egyik közelebbi számunkban fogjuk
ismertetni Most csak annyit említnék még,
hogy ára a könyvnek nincs, mert az elemi
iskola költségének terhére kizáról a tan-
ügybarátok részére adott ki.

— **A város tanácsterméből.** Folyó hó
13-án gyűlést tartott a város képviselő-tes-
tűlete, mely alkalommal a városnak a jövő
évre összeállított költségvetését is tárgyalták.
Az előterjesztett budget csekély változtatás-
sal, egész terjedelmében elfogadlatott. Csak
a polgári iskolai tanárok nyugdíjalapjához
való hozzájárulás czimén az iskolaszék
által a költségeloirányzatba beleillesztett 120
frtnak törlesztű határozatát el, melyre nézve
fölterjesztéssel él a város. A költségvetés
bevételei 45,507 frt 50½ krral, a kiadások
51,777 frt 79 krral szerepelnek; a hiány
6270 frt 28½ krt tesz ki, ez összeg a
községnek 27410-09 frtot kitevű egyenes
állami adója után kivetett 23%-os pótdó-
val földöztek. — A szépitő-egyesület részére
gyalogjárók készítésére 600 frtot irányoz elő
a város. — Az alsófoku iparostanoncz-isko-
lához tanítónak a bizottság előterjesztésére
Pastinsky József polgári iskolai tanár
választatik meg. — Elhatározlatot egy pon-
tos leltár elkészitése a város ingó és
ingatlan vagyonáról. Az e czélból kiküldött

bizottságba Molnár Elek, Morandini
Bálint, Novák Ferencz és Petrics Ignác
küldetnek ki.

— **Öngyilkosság.** Miként Kotorból írják,
f. hó 18-án reggel a temető közelében, köz-
vetlen a vasuti vágányok mellett találták
meg Cz. h. Jeromos kotori kádármester hullá-
ját, melyet a gőzmozdony fosztott meg éle-
tétől. Állítólag öngyilkossági szándékkal ve-
tette magát a vonat elé. Feje teljesen össze
volt zuzva s jobb lába a térdben kettű
vágva.

— **Állatkivíteli tilalmak.** Ragadós szá-
és körömfájás illetőleg sertésvész miatt
kérődzőknek (szarvasmarhák, juhok és kecs-
kék) továbbá sertések bevitelle Ausztriába
Zala-vármegye területéről a belügyi minisz-
terium részéről megtiltatott.

— **Életveszélyes lovaglás.** Lakser János, Löbl
Mór, helybeli fuvaros kocsi, szerencsétlenül járt
a mult héten, mert patkolatás után rakoncztlan
lova maga alá temette. A sérült élet-halál között
lebeg, mert a zubanás folytán feje bezúzódott, egy
oldalbordája és felső lábszára eltört.

— **A déli vasut legutóbb tartott igaz-
gató-tanácsi ülésében Pfeifer lovag, udvari
tanácsos, a déli vasut vezérigazgató helyette-
zésének egészségi okból benyújtott nyugdíjaz-
ási kérvényének — sajnálattal, hogy ezen
kitűnű erő a társulattól megválk — hely
adatott és egyidejűleg dr. Eger udvari taná-
csos az osztrák éjszaknyugati vasut és a
német délelszaki összekötű vasut igazgatója
a déli vasut-társaság vezérigazgatójává neve-
zetett ki.**

— **A Fővárosi Lapok új nyomdája.** Budapesti
tudósítók írja, hogy a Fővárosi Lapok, Porzolt
Kálmán napilapja e héten nagy és öröndetes vál-
tozáson ment át: annyira megerősödött immár,
hogy átköltözetett — saját nyomdájába. Mi magunk
tudjuk legjobban, hogy milyen jelentős haladás ez
egy lap életében, s a közönségnek mekkora pár-
tólása szükséges ahhoz, hogy egy újság nagy áldozat-
okkal berendezhesse a saját nyomdáját. A lap
külső képe is rögtön megváltozik: betűi szebb vágá-
suak, papirosa jobb, nyomása tisztább lesz: a
közönségnek egyvel több oka lesz, hogy annál
jobban ragaszkodjék kedves lapjához. Örülünk ennek
a híreknek, hogy egy lap megizmosodásának, előre-
haladásának ilyen fényes tanujelét adja, hogy a
közönség is mindjobban kitűnű szeretetével, s
hogy azt a sovíniszta magyar politikát, melyet a
lap programjával kitűzött s dicsőre méltű áll-
hatatossággal hirdet, a nemzetnek mind nagyobb
kedve ismeri el első rendű szükségnek. Porzolt
Kálmán, a Fővárosi Lapok szerkesztője — mint
értesülünk — a jövő hó 1-től a maga tulajdonába
veszi a lapot, hogy azontul annál függetlenebb,
szókimondóbb hirdetője legyen becsületes, szabad
gondolkodású, nemzeti politikájának. Nem mive-
lünk fölösleges dolgot, ba újra hangsúlyozzuk, hogy a
Fővárosi Lapok tárczarovatában a legjelesebb
magyar szépirok neveivel találkozunk, s minden
egyes rovataban az események hű és pontos króni-
káisai olyan előkelű, irodalmi hangon szólnak felénk,
hogy igazán méltű arra a névre, a melyen minden-
nütt ismerik: a magyar uri családok lapja.
Jegyezzük meg fel azok számára, a kik a lapot
talán még nem ismerik eléggé, hogy a Fővárosi
Lapok előfizetése negyed évre 3 frt 50 kr; s hogy
mutatványszámokat mindenkinek szivesen küld a
kiadóhivatal (Budapest, IV., Ferenczik-tere 4. sz.)

— **Megjelentek s az egyetemi nyomda
igazgatóságánál vagy Fischel Fülöp csák-
tornyai könyvkereskedőnél kaphatók az állam
által kiadott s a muraközi és vend iskolák
számára irt Margitai-féle Fali Olv-táblák
(2 frt 50 kr.) Magyar ABC- és olvasókönyv
(15 kr.) és Magyar Olvasókönyv (II. évf.
30 kr.) Mutatványpédányokat a könyvekből
azon t. tanító uraknak, a kik iskolájukban
használni óhajtkák azokat s evégből hozzá-
fordulnak, szivesen küld Fischel F. csáktornyai
könyvkereskedése.**

Sve pošiljke se tičnu zadržava
n ovinah, naj se pošiljaju na
me **Margitai Jožefa** urednika
vu Čakovec.

Izdateljstvo :

Knjižara **Fischel Filipova**
kam se predplate i obznanje
pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeći ružtveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedanokrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je :

Na celo leto . . . . 4 ft.
Na pol leta . . . . 2 ft.
Na četvert leta . . . 1 ft.

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznanje se poleg pogodbe
1 fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Subvencioniranje američkih loznjaka vu Magjarskoj.

S velikom hvalom primljena je ovih
dana magjarskega ministra za poljodjelstvo,
izdana vu provedbi zakl. čl. V. godine 1896.
o regeneriranju vinogradah (goricah), sfonda-
nih filokserom. Minister je tom naredbom
dokazal, da želi, kaj je samo moguće više
udovoljiti željam magjarskih vinogradara, da
se rekonstrukcija poharanih goricah, kaj prije
preduzme i svrši.

Vu tom nostojanju glavna je stvar, da
vinogradari, koji želju obnoviti propale svoje
vinograde (gorice), imadu dovoljno pri ruki
valjane američke i domaće za cjepljbu oso-
bito prikladne lose, dotično da imadu po-
trebito zalihu već cjepljene lose, koja se naj-
lakšim načinom more presaditi vu vinograde.
Nije samo pri nas, nego kak vidimo svigdi,
ta nevolja, da se pojedini gospodari nemare
baviti produkcijom američke, ili cjepljene lose
za obnovu vinograda, nego se je tim poslom
moralo da bavi sama vlada, koja je osnovala
prostrana američka lozišta svojim stroškom
i svojimi silami, ter tim komaj nekoliko
poduzetnijih gospodara potakla, da na svoj
račun urede američka lozišta, iz kojih su
privatnim strankam željene vrsti lose, kak:
reznike, korenjake, cjepljenjake prodavali, pak
kak se misli, dosta velikim hasnom. Žalibože
taj se primjer pojedinih nije nasledoval ono-

liko, kak kaj bi potrebno bilo; broj produ-
centa američke i cjepljene lose ostal je
razmjerno veoma malen i vu očigled te
okolnosti moralo je magjarsko ministerstvo
poljodjelstva vu provedbenoj naredbi k filok-
seruom zakonu izumiti sredstvo, kako da
bude kaj vekša akcija na polju proizvodnja
američke i cjepljene lose. Trebalo je
stvar olakšati i dati posjednikom vse vu
ruku, tak, — da samo trebaju posel
započeti.

Magjarsko ministerstvo latilo se je
sustava subvencioniranja, i to vu vrlo deli-
katnom obliku. Ono je već za ovu godinu
razpisalo natječaj do konca oktobra ovoga
tekućega ljeta za one, koji bi imali volju
urediti američke loznjake i to na zemljištu,
konn je površina najmenje pet katastralnih
maktot. Posjednici, koji bi se hoteli prijeti
toga posla, dobivaju podporu od sto forinti
na jednu mekotu, a zvun toga dobiti će za
prvi nasad iz zemaljskih lozištah potrebitu
lozu uz 25% popust od navadne cene.

Taj razpis natječaja vu kom su toli
povoljni uvjeti sadržani, moguće je ponukali
posjednike, da se have i tom vrsti produk-
cije, koja će se sigurno pokazati vrlo usno-
nom. ar se dan danas američka loza, osobito
cjepljena, vsestrano traži. A kako će proces
rekonstrukcije vinogradah dugo trajati i
potrebuvati ogromne kolikoće lose, koje se
neće odmah namaknuti moći, biti će unos
od te proizvodnje i trajan. Anda i s te

strane imati će gospodari ponuke, da se
istom bave.

Vu istom natječaju ministerstva pozi-
vaju se zvun privatnih posjednikah gradske
i seiske občine, gospodarska društva i ine
zadruga, da urede američke nasade obće
hasni radi, a ministerstvo obećaje i ovim
primjerenu podporu ne samo za vrme
prvoga uređenja, nego i za dalnje uzdrža-
vanje njihovog.

Povrh ove podpore namunjuje magjar-
ska vlada producentom dalnju pogodovnost
glede usanca, odnosećih se na promet ame-
ričke lose i cjepljenjaka, koje imadu služiti
ravnalom pri produkciji, kupovanju i prodaji
lose. Te usance imadu vrđiti ne samo za
državne nasade i po ministerstvu dozvoljene,
nego i za takove producente, koji su od
države dobili zajam za obnovu propalih
svojih vinograda.

Ovim načinom misli magjarska vlada
postići, najmre: podubiti živo sudjelovanje
samih interesenah vu djelu rekonstrukcije
propalih vinogradah i uz to malo po malo
rešiti se zadaće, da se ona sama kakti naj-
veksi i prvi producentat bavi proizvodnjom
američke lose i cjepljenjaka, koji involvira
veliku odgovornost napram publici, a zvun
toga puno više stoji, nego umjereno subven-
cioniranje američkih loznjaka, koje vpeļjati
kani. —

Ako se za pravo uzme, čudnovata je
stvar, da je vlada vu neku ruku primorana

Z A B A V A

Misel na budućnost.

(Starinska anekdota).

Jednoć je pri niekom krčmaru bila u
službi dekla imenom Magda, ona je bila
vrlo pametna, te je uvijek mislila na stvari,
koje bi mogle doļti, a u tom je zanemari-
vala one, koje su se na ov hip zgadjale.

Jedn krat ju je gazda poslao dole u
pivnicu, za da gostom gore vino donese.
Kad je anda pipu od lagva odprla, pričele
su joj opet razne misli po glavi hoditi, i
to same takove, kak bi ovo i ono bilo, da
bi se slučajno pripetilo; i kad je ovak u
promišljanje duboko zašla, na jedan krat
se prestraši, zrukami vrh glave sknp vudri
te se posve zamisli u preveliku nesreću.
U tom medjutim nisu gosti gore imali ništ
za piti. Kad je to krčmar opazil rekel je:
»A gde je pri biesu ta Magda tak dugo
stim vinom! Jandro bieži dole u podrum
pak pogledni, zakaj magda svinom tak dugo
nedoļje.«

Sluga Jandro je otišiel, i kad je došel
u podrum, je Magdi rekel: »Gde si tak dugo
i zakaj nedoneseš već jedan krat gostom
gore vino?«

»Ah dragi Jandro« — odgovori Magda
— »Ti neimaš niti pojma, kakove strašne
stvari meni po glavi hode. Daj si samo
promisli, kao sam pipu od lagva odprla,
baš mi je došlo na pamet, kak bi bilo, da
bi Jandro, Magdu za ženu vzel, pak bi
imali diete, a na to diete bi iz krova opala
tesareva sekira i to s ostrum stranom na
glavu, kakova bi to velika nesreća bilaj.«

»A to je istina« — veli Jandro —
»to bi bila strašna nesreća!« Stim se sedne
Jandro k Magdi, pomore joj vino natakati
i strašnu nesreću promišļjivati. Medjutim
gosti gore još nisu imali vina te su
već postajali nestropljivi. Krčmar je to opa-
zil i svojoj ženi rekel: »Idi sama dole u
podrum i pogledni, gde su ta dva stim
vinom tak dugo?«

Krčmarica na to otide sama u podrum
i kad vidi Magda i Jendreka skupa sedeti
i promišļjivati, reče: »Ah za Boga, kaj dielate
tu skupa, zakaj nenosite vino gostom?«

»Ah draga gospa« — odgovori sluga
Kandro — »Oni neimaju niti pojma, kakova
pametna misel je Magda prešla kroz mož-
djane i kakova strašna nesreća bi se mogla
pripetiti; poslušajte samo — naj si samo
promisliju: mi ovde sedimo i vino nataćemo,
te promišļjavamo, kak bi bilo, da bi Jandro

Magdu za ženu vzel, pak bimali diete, a
na to diete bi iz krova opala tesareva
sekira s ostrum stranom na glavu, kakova
bi to velika nesreća bilaj.«

»To je istina« — veli na to krčmarica
— »to bi bila strahovita nesreća!« — I
stím se sedne gazdarica k Magdi i Jendreku
te im pomogne vino natakati i promišļjivati
i promišļjivati, kakova bi to velika nesreća
bila, da bi tak došlo, kak su si onde sedec
promišļjivati. U to vrijeme medjutim gosti
gore još nisu imali vina te su već počeli
i mrmļjati.

»Poćekajte malo« — veli krčmar —
»ja idem sam dole u podrum pogledati,
gde su svi tri stím vinom tak dugo.« Na
to otide krčmar sam u podrum i kad doļde
dole te vidi ovu trojicu skupa sedeti i pre-
mišļjivati, otrese se na nje riećmi: »A koga
ste se ovde skup seli, zakaj nedoneste vino
gore gostom?«

»Ah dragi muž« — odgovori krčmarica
— »da bi ti znal kakovu je pametnu misel
Magda imala i kakova bi se strašna nesreća
mogla pripetiti, ako bi tak došlo, kak je
ona mislila! Premisli si samo: mi ovde
sedimo i nataćemo vino te promišļjavamo,
kak bi bilo, da bi Jandro Magdu za ženu
vzel, pak bi imali diete, a na to diete bi

bila baviti se tom produkcijom vu zemlji, gde ima ogroman broj ne samo inteligentnih nego i vrlo imućnih (bogatih) vinogardara, koji bi ovakova gojišta američke loze mogući bili vlastitim sredstvi isto tako urediti kak i sama vlada državnim novcem i svojim za taj posel posebno odgojenim osobljen.

Vrlo je vjerovatno, da će se vu tom pravcu poći i dalje, najmre, da će se vremenom i to subvencioniranje loznjaka pokazati suvišnim, a to će biti onim časom, kad obćenito prevlada uvjerenje, da su ta gojišta unosan posel i da nasad od nekoliko mekot more svomu vlasniku nositi po prilici isto toliko, kak da je taj kompleks bil upotrebljen za produkciju najskuplje vrsti poljskih plodina.

Jedno se ipak nesmiye pri svem tom pustiti s vida, a to je solidnost produkcije vu ovih privatnih poduzećih. Vu tom pogledu zvana je državna vlast da vrši potrebitu kontrolu jedno stoga, da zaštiti interese konsumenta, a drugo zato da pripazi, da li se njezina subvencija rabi prema njezinim intencijam, najmre, da se uskori posel regeneracije vinograda.

KAJ JE NOVOGA ?

Koliko se na godinu izdaje novinah ?

Statistika čeni, da se na godinu izdaje oko 12.000.000.000 brojeva novinah na celom svetu. Da si uzmognemo ovu ogromnu masu predstaviti, dovoljno je da spomenemo, da bi se tim papirom moglo pokriti 30.000 kvadrat kilometrov. Težina tog papira iznosi 781.242 tonak. Kad bi ovu celu nakladu štampal samo jedan stroj (mašina), ter kad bi se vsake vure doštampale po jedne novine s celom svojom nzkladom, trebalo bi 333 godine, dok bi se obavil čeli posel. Visina ovih novinah dosegnula bi na jednoj hrpi (kupu) 80.000 metrov. Uzevši, da čovek pojedinec čita na dan samo 5 minut, to bi

celo čovječanstvo na zemlji trebalo 100.000 godinah, da prečeteje ove novine.

Vu Rimu, 12. novembra.

Novine »Osservatore Romano« oglašavaju pismo pape Leona XIII. kralju Menelikov od 11. majaša 1896. i odgovor Menelikov od 1. oktobra 1896., kaj ga je donesel biškup Makarij.

Papin list konstatuje, da susdržanje vojnih zarobljenikah uvećava ugled i jakost Menelikovu, ali da i produljuje žalost i boli jezero majkah i tovarušicah. — Papa očituje, da zarobljenike ljubi kak svoje sinove ter moli Menelika vu ime svete Trojce i vu ime vsega, kaj je kralju najdragše, da pusti sužnjeve na slobodu.

Odgovor Menelikov hvali najprije Makarija a za tim nastavlja: »Nakon prve pobude srca ja sam hotel namah, da udovoljim plemenitoj želji Njegove Svetosti, jer i ja želim vnogobrojne nedužne ljude. Na žalost osujetilo je moju živu želju, da izpunim molbu Njegove Svetosti, neočekivano držanje talijanske vlade, koja je unatoč izraženoj želji, da sklopi mir i uzpostavi dobre odnošaje, neprestano proti meni radila, kak da smo vu ratnom stanju. S toga mi brani moja dužnost kakti kralju i otcu mojega naroda, da pod tima okolnostima aldajem jedino jamstvo, što ga posjedujem za mir i udovoljim toli željam Nj. Svetosti koli svojim«.

Pismo Menelikovo švršava se izjavom nade, da će papin glas vu prilog pravice doskora omogućiti izpunjenje zajedničke želje, ter ga umirava giede sudbine zarobljenikah.

— Iz Rima javljaju još, da je papa primio kortijskog biskupa Makariju vu podulju audienciju. Makarij bil je poslan k abesinskom Negušu Meneliku, da ga zamoli za oslobodjenje talijanskih zarobljenikah, pak je izveštil, da je Menelik već bil podpisal spis o oslobodenju, kad mu je ali iznenada stigla vjest o zapleni holandezke ladje »Doelvik«, koja je vezila za Abisiniju oružje. Zaplenu je izvela talijanska ladja. Na to je Menelik razdrupal spis.

Najmladji poručnik (lajtnant).

Drugi sin cara Vilima, princ Eitel Friedrich prajzki, imenovan je 12. novembra poručnikom vu c. i kr. pješački regimenti br. 34. kojoj je vlasnik car Vilim, a koja je vu posadi vu Košicah. Tim povodom donesel je berlinski vojni attache fotografiju 13 1/2-godišnjeg princa vu Košice, gde su ju vu oficirskoj menazi naměstili. Vu čast attaché a bil je obed.

Poznanjska zastava.

Berlinski »Reichsanzeiger«, oglasil je kabinetsku naredbu, kojom car Vilim po predlogu ministra unutarnjih posala mjenja pokrajinsku poznanjsku zastavu. Do vezda je bila zastava belo-černelna, — a vu buduće ima biti belo-črna-béla. Naredba je naperena proti Poljakom, koji su izitali svoju poljačku belo-černelnu zastavu proti pruskog.

Grčka kraljica Olga.

Krčka kraljica Olga stigla je sa svojom kćeri princesom Marijom i njezinom zaručnikom, ruskim knezom Gjurom Mihajlovičem 11. novembra o poldan iz Pireja vu Trst. Zaradi silne bure morala je fregata pristati u zaljevu kod Milja. Kraljicu su na fregati pozdravili ruski generalni konzul i još neke službene ličnosti. Na večer odputovali su visoke putnici vu Beč.

Buduća sultanica-kršćenika.

Vu »Grankfurter Ztg.« se čita: Sultan Abdul Hamid, da more vu svojoj familiji vpeljati direktno nasljedstvo, kako je to vu drugih civilizovanih državah, i da uzmogne tronuša svojemu najstarešemu sinu osigurati, dokončal svojemu najstarešemu sinu poizkati ženu na evropskih dvorovih. Radi se o ženitbi sa princesom Adelgundom Bavarskom, koja se sada sa svojom mjkom i vu Ateni nalazi, a od onud će čez Smirnu pojt i vu Carigrad na oglede. Žena sultanova bude ostala kršćanka, a tako i ista deca, samo najstareši sin mora biti muhamedanec. To sve da je već na pol uredjeno sa bavarskom ministrom, koji je bil nezdavnja vu Carigradu.

iz krova opala tesareva sekira s ostrum stranom na glavu, kakova bi to neizmerna nesreća bila!»

»Pasja dreta« — veli na to krčmar — »tu moram priznati, da bi to strašna nesreća bila!« I stim se sedne i krčmar k-svojoj ženi, Jandreku i Magdi te im pomogne premišljavati strašnu nesreću, koja bi se mogla dogoditi, kad bi tak došlo, kak su oni premišljavali. Ali stim svim skupa bi gosti gore mogli zažedjati, jer vina još nisu imali. Na zaduje su sami rekli:

»Idemo sami dole u podrum gledat, zakaj nam tak dugo nitko neće vino donesti.«

Stim su se svi odputili u podrum, te kad su dole došli i ovu četvoricu u redu sedeću našli, kak su premišljavali strašnu nesreću, koja bi se mogla pripetiti, da bi onak došlo. kak su oni premišljavali, zakriče na nje srdito: »Koga vruga ste se tu na hrpu seli, a nas pušćate gore zažedjati. Zakaj nedonesete vina?«

»Ah draga gospoda« — odgovori krčmar — »dobro ste došli, barem nam morete pomoći s vašim tolačom, Premislite si — Magdi je strašno pametna misel u glavu došla, po kojoj bi moguće bilo, da bi se strašna nesreća pripetiti mogla, pak zato

mi ovde sedimo, vino točimo i premišljavamo, kak bi bilo, da bi Jendrek Magdu za ženu vzel, pak bi imali diete, a tomu dietetu bi iz krova tesarova sekira ostrum stranom na glavu opala, kakova bi to velika nesreća bila?«

»Hm« — odgovore gosti — »to je istina, da bi to neizmerna nesreća bila, ali vam mi zato ipak niti našim tolačem, niti čim drugim, nemremo u pomoć priskočiti, jer vam je lagev iza toga do kaplje izurel, a vino teče po pivnici, kak kakovo jezerišće, po kojem bi se čoviek mogel u parobrodu na milenijsku izložbu u Budapeštu odpeljati.«

Ovak se svim zgadja, koji radi buduće mogućnosti realnu sadašnjost iz očih pušćaju.

Svojevoljan putnik.

Iz Bosne se voze na milenijsku izložbu u Budapeštu. Uz put se putnici pridružuju tak, da je iz početka bilo samo nekoliko vagonah u vlaku na pol napunjenih putnicima, ali do Gyékénesa su već bili ne samo svi vagoni prenapunjeni, već su dapače morali onde posve praznimi vlak povećati, za da budu novi putnici imali miesta. Ovak su iz prenapunjenih vagonov nekoji putnici

otišli u prazne, za da se jedno malo razrede, a opet gde je tko iz oblaka videl koga poznanoga vlaku se pridružiti, željel je šnjim u jednom predielu sedeti, tc je ostavil svoj vagon i otišel u on k svomu poznancu.

Da se pri takovom premeštanju i nameštaju manje stvari po vagonih lahko zabošave, kak su to ambrele batin, putne razumieva se samo po sebi.

Jedan gospon je u takovom jednom vagonu II-i razreda iskal sedalu za svoju gospu; konačno prilican prediel u kojem je na jednom praznom sedalu ležala jedna putna torbica a naproti tom sedalu s torbicom je sedel mirno jedan putnik bošnjak. Gospon se obrne k bošnjaku te ga zaprosi: »Prosim budete tak dobar, pak vzemite ovu torbicu ovde s praznog sedala.«

»Ne, gospodine« — odgovori bošnjak — »ovu torbicu ja neću iz sedala uzeti.«

»Nećete ju uzet?«

»Ne, ne!«

»Onda budem pritručan konduktera zvati« — veli gospon.

»Zovite koga hoćete!« odgovori bošnjak Gospon pozove konduktera i ov dojde u vagon, te proti bošnjaku uljudno, al oz,

Argentinska republika.

Argentinska republika napreduje brže od svih država južne Amerike. Ona je u kratko vreme dostigla jako velik graduš uljudbe. Njezino područje proteže se od severa prema jugu gotovo 0004 kilometrov, a od izhoda prema zahodu 1130 kilometrov. Uzduž reka uzdižu se ljepe šume, a po visočinah paseju se milijuni goveda i ovaca. Glavni proizvodi zemlje jesu: vuna, kože kuruza, seno, len, melja, cukor, vino, mast, loj i kosti. Ljeta 1888. bilo je tamo 70 milijunah ovaca, 22 milijuna glava rogatoga blaga i 4½ milijuna konjah. I obradivljanja zemlja ako se je razširilo. Godine 1889. iznosila je obradjena površina 1½ milijuna hektara. Isto bilo je pučanstva 3.794.000 dušah.

Usozne promjene u vojske.

Tečajem mēseca oktobra ovoga ljeta vumrli su 74 oficiri zajedničke vojske, a od tih bilo je: 21 u aktivnom stanju, 8 u rezervi i 53 u penziji. Među aktivnuii oficiri bili su: podmaršal Wattek i podpukovnik Gjurō Došen, a medju penzionirenemi: podmaršal Aleksander grof Attems, general-majori: Mezey, Pēchy, Saimondi Bottauschea i Skotti.

Vu Budimpešti, 13. novembra.

Vu užim izborima izabrani su: Košutovac Adam Horváth; liberalec M. Nagy (proti vodji pučke stranke grofu F. Zichy-u, sa većinom od 58 votumov): liberalec Aleks Sipeky (proti Markoviću od pučke stranke); liberalec E. Gajáry (proti S. Révésu od pučke stranke); liberalec Mikloš Földváry (proti Košutovcu Varsányu); Košutovac: V. Jeszenszky (proti Darányiu od pučke stranke).

Zlatari.

Šaljiva pripovest po istini:

(Dalje i konec).

Nasta velika radost i kliktanje a komad za komadom spuštali su u vreće — žute

biljno reče: »Moj dragi prijatelj, vi ćete ipak ovu torbicu iz sedala vkraj vzeti.«

»Ah to ja neću učiniti« — odgovori bošnjak.

»Onda ja moram oberkonduktera zvati.«

»Meni je sve jedno, zovite koga hoćete.«

Dojde sad oberkondukter i prične proti bošnjaku: »Meni je tuženo, da vi ovu torbicu ovde nećete iz sedala vkraj.«

»Istina je. niti ju neću vkraj vzeti.«

»Nemojte se dragi prijatelj šaliti« — veli oberkondukter — »jer na ovoj staciji, kam sad dojdemo, bi ja moral žandara pozvati.«

I zbilja, na staciji, čim je vlak stal, dojdou u vagon žandar sablom i odmah prične proti bošnjaku službenim glasom:

»Pitam vas u ime zakona, jeli hoćete ovu torbicu iz sedala vkraj vzeti?«

»Neću, gospon stražmester, niti pod nikakov način.«

»Ali k-vragu — zakaj ju nećete vkraj vzeti?« zapita žandar.

»Je, — zato jer nije moja. — Kaj ja znam tko ju je ovde zaboravil, a ja tat nisam, da bi si tudje stvari prisvajal« — odgovori bošnjak i mirno puši svoju cigaru dalje.

Svi se zabezeknu i jedan drugoga široko gleda.

Eu. Kollay.

zemlje. Nisu čuli, kak je Kopic̄ za pomoć kričal. Siromaku za njega je bilo najbolje poznato: s begom se spasiti, pak se je i toga držal, kad se je dobro napil čizmarove žganice i najel klobasic. Legne na kola, da se malo izspava i nekakov strah ga je obkajal, kad se je počelo vu sumi temniti. Nigde ni blizu duše, a on sam. Pajdaši su gore daleko, a oni ga nećuju, a sam nezna, kak bi do njih došel vu ovim šumskim mraku. Zato, da mu ves strah mine. leže se. Istom, kak se je blažnomu snu podal, zbudi se. U bližnjem grmu nekaj zašušti. Naš jadnik, brzo skoči, pak kak se je suštenje bolje čulo, nego predi, a konji počeli s vuhami migati i hrzati, on pet, ni šest, bježi što je najbolje mogel predstavljajući si, da ga dva veliki vuki tiraju, ves iznemogen od silnoga bega, dojde vu nekoje selo vu krčmu, i ovde pripoveda, kak majstri iz N. . . vu Krudiju zlato kopaju a on je pobegel, pošto, bi ga vuki raztrgali. Svi, koji su poleg bili, čudili su se i ne su hoteli verovati, a kad se je Kopic̄ počel zaklinjati, svi su se počeli smejati. Glas po glas je sve dalje odišel i drugi dan su već znali vu selu N. gde su njihovi majstri. Ve, kad je Kopic̄ sve povedal do najmenje sitnice, nastal je vu njihovoj okolici razgovor i smeh. Dečki i devojke delali su pesme od njih. Ali sve to zlatari nisu znali, nego kopali su zlato celu noć i punili vreće snjim. Nisu niti zdaleka mislili, da je njihov čuvar Kopic̄ pobegel i sve razglasil. Zlatari su ostavili kopanjem gori, kajti su spazili, da se već zori.

Vreću za vreću spuščali su doli, a tam će ih Kopic̄ već primili, dok oni dojdeju čuvat. Ali kad doli dojdou, svi se prestraše: neima ni konja, ni Kopic̄a, samo kola su stala osamljena a malo dalje ležal je jedan izgrizen konj sav u krvi. Dakle su ipak došli vuki. Hvala Bogu da se Kopic̄ požuril, kajti više nebi živel.

Kad su zlatari vidli, što se je dogodilo, prestrašili su se; jedan je krivio drugoga zakaj su Kopic̄a ostavili doli jer je on veliki plašljivec. Mogel bi se on i on dva tri vuka obraniti, a ne pobeći i konje ostaviti i tko zna, gde su sada, a jedan je dapače već gotov, govorili su med sobom.

Kad je tako, braća, što ćemo, reče mirno Balković. Primirimo se samo, kad je zlato tu, bit će svega. Hajdemo svi u selo moguće, da su nam konji tam pobešli a i Kopic̄ nas valjda tam čeka. Istom, što je Balković to izrekel, pojavi se iz gustog grauja visok čovjek. Bil je oblečen kak gradjanin, ali kratek kamek kamiš je odaval, da je ipak seljanin. Za istino, taj čovek bil je Kuni Lazo, krčmar iz bližnjeda sela, koji je čul od Kopic̄a za zlatare, pošel na susred, da njim, da njim javi, kaj su konji kod njega na počinku, i da se njim malo naruga, kajti je bil veliki šaljivec. Hvaljen Bog! reče kum Lazo i stupi medju nje. Jeste li puno zlata nakopali? Kopic̄ vas je sve izdal i celi svet zna za vaš posel. Ako ste za istinu našli zlato, tak morate sve dati kralju, kaj on dopusti, da se drugi okoristiju zlatom. Kak vidim pune su vreće. Dajte odvežite jednu, da vidim jeli se žuti i svetli. Svi su bili proti tomu. Kopic̄ je sve i sva izpripovedal. Sad će sav svet znati za njihovu tajnu. Svi mućahu a Čizmar napokon odveže vreće i van zeme komad zlata i reče veselo kumu Lazi: Evo ga, gle, kak se žuti, da milo ga i gledati. Kum Lazo poznavši, što je zlato i što je zemlja s grohotom se prične smejati pogledajuć sad

jednoga, sad drugoga i reče njim rugljivo: Za miloga Boga vi ste ljudi svi ponoreli, a osobito onaj, koj vam reče, da je to zlato. No biti će parade, kad svet čuje, da ste napunili vreće žutom zemliom, jer ste mislili, da je zlato. Pak kak bi mogli majstri takovoga kaj napraviti? Ja bi od srama vu zemlju prepal. Svi su šuteli i u zemlju gledali. Svaki je od silnoga srama pobledio, a osobito Čizmar, jer on je bio njihov vodja.

Nikaj nije bilo drugo za napraviti, kak zemlju iz vreća izspati i kumu Lazo se vratiti po konje. Jeden za drugim koraćju dalje, misleć, kaj bude njim svet rekel, a kad su do seia došli, veliki čoport dece njih čekalo, koja su zakričala: Evo, ideju zlatari, pune vreće zlata i još drugih svakojačkih poruglicah. Decu je kum Lazo podvučil na sve ovo.

Baš je vudrila vura na turnu. deset vur pred poldan, kad su zlatari došli vu svoje selo. Konje tiraju čim pomirneše samo da je nitko nećuje, da su došli. Sve je bilo tiho i mirno, samo iz pivare se je čul glas tamburice i pevanje veselih pesmah, od zlatarah. Ravno odovud su morali zlatari prejti. Kad su bili pivari najedno zasviraju tambure, a momci i djevojke zapjevaju:

Jendečani postali zlatari,
Našli gusku, gde sedi na jaji,
Čizmar Jožo nema u snu mira,
Nego još i brata Hugo dira.
i. t. d.

Nekaj za kratek čas.

Preštimanje.

Gospodin: »Vi ste sigurno napravili dobro egzamen.«

Mali doktor: »I ter kak. Vsi tri profesori želiju me za zeta.«

Zadnja želja.

Prezeš (obsudjeniku): »Vi ste obsudjeni na galge.«

Obsudjen: »Verujem. gospon, verujem.«

Prezeš: »Imate li kakovu želju?«

Obsudjeni: »Prosim ljepo, naj me pustiju dimo, da rečem družini s bogom!«

Prefrigano.

Gosponček: »Donesite mi beržolicu!«

Kelner: »Na službu i kaj još?«

Gosponček: »Dva forinta, kaj morem onda platiti.«

Oštra delinga.

Školnik (mužeku, koji je sa svojom ženom pilil (žagal) stola i špampeta (kreveta na polovicu): »Miška, a kaj vi to delate?«

Muž: »Znaju dragi gospon školnik, ja i moja žena smo rastavljeni od stola i postelje. pak ve delimo naše stvari.«

Milostiva gospa.

Vu varašu nagovoril je mužek jednu gospu sa milostivna. Smešeci se gospa rekla je mužeku, da niti je plemenita, niti tovaruša kakvoga velikaša, da joj anda naziv »milostiva« nepripada.

»Naj nikaj nezameriju, draga gospa« odgovoril je mužek, »mi ozdi vu varašu velimo vsakoju kuharici »milostiva«

Priredili:

Glád Ferencz.

VASUTI MENETREND.

Budapest felől: érk. 1.14 ind. 1.17 (gy. v.)
 5.51—6.06 (sz. v.); 12.57—1 (gy. v.) 4.01—4.15 (sz. v.);
 é. 9.56 (v. v.) **Prágerhof felől:** é. 4.36—4.39 (gy. v.);
 ind. 5.52 (v. v.); 11.29—11.39 (sz. v.); 3.59 4.02 (gy. v.);
 9.55—10.07 (sz. v.); **Z-Egerszeg felől:** é. 8.42, 9.42; i. reg. 6.00, d. u. 4.28. **Varazsd felől:** é. 4.20, i. 4.49, 5.40—6.15, 11.13—11.44, 12.50—1.20, 3.50—4.20, 9.30—10.17 órákor.

LOTERIJA Beč 14-ga novembra 1896. 24 59 72 52 31

Gabona árák. — Ciená žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól	frtig
Buza	Pšenica	7.00	—
Zab	Zob	5.30	—5.25
Rozs	Hrž	6.52	—6
Kukoricza ó	Kuruza stara	4.15	—4.30
» » uj	» nova	4.00	—4.00
Árpa	Ječmen	4.25	—4.50
Fehér bab uj	Grah beli	6	—
Sárga » »	» žuti	4.50	—
Vegyes » »	» změšan	5	—
Lenmag	Len	8	—
Bükköny	Grahorka	4.50	—

Odgovorni urednik
MARGITAI JÓZSEF.
 Glavni suradnik
GLAD FERENCZ.

Nyilttér.*

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott, damaszt sat. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban sat.) a megrendelt áru postabér és vámmentesen házhoz szállítva, mintákat postafordultával küld: Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. — Svájcba czimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 4

Hirdetések.

Özv. Sárosy Lászlóné árverési kérvénye (képv. Grész Alajos ügyvéd, perlaki lakos által) Ruzsics György m.-csányi lakos ellen.

Végzés.

Ezen kérvény költségei 8 frt 90 kbrban megállapítottak és kérelmező valamint a csatlakozott végrehajtatók érdekében kibocsátatik a következő

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbíróság mint tkvi hatóság által közhírré tetetik, miszerint özv. Sárosy Lászlóné, a nagykanizsai takarékpenztár r.-társaság és dr. Kemény Fülöp csatlakozott végrehajtatóknak Ruzsics György végrehajtást szenvedő elleni ügyében 94 frt 15 kr. tőke, — illetve 300 frt tőke, — illetve 212 frt 37 kr. tőkekövetelések és járulékaik behajtása végett a nagykanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. járásbíróság) területén

levő a mura-csányi 1502. sz. tjkvben foglalt 111/a, 4034/a, és 4771/b. hrsz. ingatlanok együttesen 262 frt, az ugyanottani 1503. sz. tjkvben foglalt 4034/b. hrsz. ingatlan 51 frt a m.-királyi 368. sz. tjkvben foglalt 1286. hrsz. ingatlan 184 frt, az ugyanazon tjkvben foglalt 1394. hrsz. ingatlan 278 frt, az ugyanazon tjkvben foglalt 1398. hrsz. ingatlan 5 frt, végül az ugyanottani 1711. sz. tjkvben foglalt 111/b. hrszámu Ruzsics György és neje Bali Dorottya nevéen álló ingatlan a végreh. törvény 156 és d) pontja alapján egészben 264 frt becsértékben Mura-Csányi községhezánál

1896. évi november hó 28. napján d. e. 10 órákor

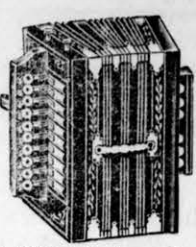
és a m.-királyi községhezánál ugyan az nap **délutáni 3 órákor** Grész Alajos felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. — Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 15 nap alatt, másodikikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 45 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Ezen hirdetmény kibocsajtásánál egyidejüleg megállapított árverési feltételek perlaki kir. járásbíróság telekkönyvi osztályának és M.-Csány és M.-Király község előjáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság.
 Perlakon, 1896. julius hó 16-án.

638 1—1

Csak 4 1/2 forintért
 szállítom világhírű „BOHEMIA” vonóharmonikámat, mely **hosszu** billentyűkkel és **gyöngyház** ablakocskákkal van ellátva, ugyszintén 2 kettős fuvóval 11 soros erős bőrrel, valamint elpusztíthatatlan bronz-védsarkokkal

A billentyűk lemezeken állanak, miáltal gyönyörű orgonaszerű hangja van.

40 billentyűs 2 reg. és nagy. 15 1/2 x 33 cm. = 4 1/2 frt
 60 » 3 » » 17 x 34 » = 5 1/2 »
 80 » 4 » » 17 1/2 x 34 1/2 » = 6 1/2 »

Hozzávaló iskola magántanulása ingyen. Csomagolás és szállítási díj 60 krajczár. — Árjegyzék díjmentesen.

SCHUSTER C. A. harmonikakészítő,
 603 **Graslitz,** Csehország. 10—20
 Szétküldés utánvétel mellett. Becserelés elfogadtatik. Összekötöttes vizontelárusítókkal kerestetik.

Az összes gyógytudományok tudora
Dr. Glasgall Manfréd
fogorvos
 saját műtermében **egyes fogakat** és **fogsorokat** készít, jótállást vállalva azok tartósságára nézve.
Rendel naponta
Varazsdon a Ferencz-rendiek terén
a f.-r. templom mellett.
 631 2—8

SZIVATTYUK, mindenneme, házi nyilvános, mezőgazdasági és iparczélokra.
UJDONSÁG!
 Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxidálási módszer szerint inoxidált szivattyuk rozsdá ellen védve.
 Árjegyzékek ingyen és bérmentve. **W. GARVENS, Wien.**

MÉRLEGEK, legujabb javított rendszerű **tizedes százados és hidmérlegek** fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari czélokra. **Embermérlegek, mérlegek házi használatra, barommérlegek.** Commandit-társaság **szivattyu és mérleggyártása.**
 I., Wallfischgassa 14. sz. Schwarzenbergstrasse 6. sz.

Életnagyságu arczkép krétarajzban.
Legszebb szabadisz. Legkedvesebb emlék. Legalkalmasabb ajándék karácsony és újévre.
 Egy legujabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságu mellképeket készítek művészies kivitelben, eddig még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.
Tessék árjegyzéket kérni.
KOHN DÁVID, Budapest, Károly-körut 17. szám.
 Ügynökök mindenütt kerestetnek.
 639 1—10

Az alsó-muraközi takarékpénztár részvénytársaságnak Krizsai Mihály és társai elleni végrehajtási ügyében a pécsi kir. ítélő táblának 1074/896 sz. végzési folytán kibocsátatik a következő újabb

Árverési hirdetés

A perlaki kir. járásbíróóság mint II. kv. hatóság által közhírré tételük, miszerint az alsó-muraközi takarékpénztár r.-t. végrehajthatóknak Krizsai Mihály, Kovács András, Zebe: z Flórián m.-királyi lakos végrehajtást szenvedtek 115 frt tőke, ennek 1896. december 6. napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódíj és 9 frt 30 kr. árverés kérelmi költségek behajtása végett a nagykanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. bíróság) területén levő a m.-királyi 810 sz. tjkvben foglalt A $\dagger$ 49. hrsz. 45. népsz. ház, udvar és kerttel a végrehajtási törvény 156. §-a alapján 481 frt becsértékben Mura-Király község házában **1896. évi december hó 28. napján d. e. 10 órakor**

Csesznák József felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni szándékozik, tartoznak a becsár 10%-át készpénzben, vagy óvadék képes papírban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Ezen hirdetés kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. bíróság telekkönyvi osztályánál és Mura-Király község előljáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Kir. járásbíróóság mint telekvi hatóság.

Perlak, 1896. évi szeptember hó 30-án.
632 1—1

Jelzálog-kölcsönök

földbirtokra $3\frac{1}{2}\%$, házakra $4\frac{1}{2}\%$, másnemű ingatlanokra 5% mellett legmagasabb összegekben ajánlunk.

E kölcsönök konvertálásuknál bélyeg- és illetékmentességet élveznek.

Erdőkihasználások, birtokparcellázások átvétele. Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tartamra eladatnak.

MAGYAR LLOYD közgazdasági vállalat

618 7—8 BUDAPEST, Király-u. 70.

Bécsi Confectió.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, miszerint a f. hó 25-diki vásár alkalmával a

Zrinyi szállodában I-ső em. 4. sz.

dusan felszerelt

bécsi divat női fölöltők

raktáramat, ugymint:

Karakül, plüs és szövet-gallérokat, női- és leánykabátokat és karmantyukat a legfinomabb kivitelben, bámulatos olcsó árak

mellett a nagyérdemű közönségnek felajánlom.

Magamat a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlván és minél több

látogatását kérve

vagyok tisztelettel

Bécsi Confectió-raktár.

640 1—1

Az „Agrária“

bankforgalmi intézet

(a hollandi hitelbank vezérképviselősege)

Budapest, Kerepesi-ut 73.

Fennálló jelzálogi kölcsönök bélyeg- és illetékmentes konvertálását és pedig földbirtokra 3- és fél- 4%-os, egész 60 évi törlesztéses kölcsönökre elvállal és ezek, valamint új kölcsönök elnyerése iránt levélbeli tudakozódásokra és minden megkívánt felvilágosítással szolgál.

2000 frton alóli ügyletek ez idő szerint el nem

609

fogadtatnak.

8—*